Мій синочок — розбишака:
Чи то кіт, чи то собака,—
Він нічого не боїться —
Лізе биться.

Та хоробрий мій синочок
Все чомусь не йде в садочок.
Розкажу я вам, чому
В сад не хочеться йому.

Вчора вийшов він із хати,
Щоб в садку пополювати
На шпака або сороку...
Все як слід: шаблюка збоку,
Стріли, лук і сагайдак.
Глянеш — вилитий козак.

Гордо син мій йде по саду,
На колесах кінь іззаду,
Хоче плигати, гуляти,
Хоче весело заржати,
Та майстрам прийшла охота
Йому з липи втяти рота.

Ось і сад, густий та темний,
Та такий страшний, таємний...
І вояк мій став, спинився,
На коня свого схилився:
"Далі, конику, не їдь:
Може вибігти ведмідь!"

Тільки встиг він це сказати,
Як вилазить жук рогатий!
Так злякався мій козак,

Що забув про сагайдак.
Кинув все! І став тікати
Та кричати: "Батьку! Мати!"
А жучок ізліз на пень
Та й сміявся цілий день.